

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121206832
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Šašinková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1121206832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Šašinkovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a Mgr. Radoslava Prutkaya, v právnej veci žalobcu 1/ CHORS like a hotel s.r.o. (predtým GPW s.r.o.), Obchodná 43-49, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 796, žalobcu 2/ B.. A. G., U.. XX.X.XXXX, X. G.C. XXX/XX, XXX XX L. - L.Á., obaja práv. zast. Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, práv. zast. RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, o určenie neplatnosti zmluvy o zlúčení spoločností, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 25Cb/89/2021 zo dňa 23.11.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 25Cb/89/2021 zo dňa 23.11.2022 v napadnutom výroku II. a III. p o t v r d z u j e .

II. Krajský súd v Bratislave odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti I. výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 25Cb/89/2021 zo dňa 23.11.2022 odmieta.

III. Žalovanému priznáva voči žalobcovi 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol, druhým výrokom žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol a tretím výrokom uložil žalobcom povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalobcov zaniká povinnosť plnenia druhého žalobcu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 30.9.2021 domáhali určenia, že zmluva o zlúčení spoločností uzatvorená medzi OTP Banka Slovensko, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a Československá obchodná banka, a.s. ako právnym nástupcom je neplatná alebo eventuálne, že uvedená zmluva nie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej by došlo k platnému zlúčeniu spoločností. Žalobcovia tvrdia, že sú akcionármi spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. na základe majetkových práv k akciám zanikajúcej spoločnosti a majú za to, že nedošlo k prechodu akcií na spoločnosť KBC Bank NV, Havenlaan 2 (Avenue du Port 2), B-1080 Brusel, Belgické kráľovstvo, ako majoritného akcionára, z dôvodu neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. zo dňa 27.04.2021. Žalobcovia ďalej uviedli, že dňa 27.07.2021 podali Okresnému súdu Bratislava V žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia zanikajúcej spoločnosti spojenú so žalobou o vykonanie zmeny majiteľa zaknihovaných cenných

papierov vedenú pod sp. zn. 23Cb/79/2021, z dôvodu neexistencie rozhodnutia valného zhromaždenia o prechode akcií žalobcov na majoritného akcionára. Odôvodnili to tým, že dňa 27.04.2021 sa malo konať valné zhromaždenie spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s., na ktorom malo byť prijaté uznesenie č. 3 o schválení prechodu akcií všetkých zostávajúcich akcionárov na majoritného akcionára za protihodnotu. Žalobcovia zaslali majoritnému akcionárovi svoje separátne návrhy na uzatvorenie zmluvy o kúpe cenných papierov zo dňa 13.5.2021, čím si uplatnili právo na odkúpenie zostávajúcich akcií podľa § 118j ods. 2 zákona č. 566/2001 Z. z., avšak majoritný akcionár na návrhy žalobcov nereagoval. Z uvedeného dôvodu žalobcovia podali žaloby o nahradenie súhlasu majoritného akcionára súdnym rozhodnutím na Okresnom súde Bratislava V, ktoré sú vedené pod sp. zn. 23Cb/86/2021 (žalobca 1/) a sp. zn. 23Cb/87/2021 (žalobca 2/). Žalobcovia majú za to, že nadobudnutím účinnosti zlúčenia spoločností dňa 1.10.2021, došlo k scudzeniu akcií žalobcov podľa § 118i ods. 15 ZCP, a teda zmluva o zlúčení je z dôvodu rozporu s ust. § 118i ods. 5 ZCP neplatná, pričom nemajú vedomosť o ďalšom nakladaní s akciami. Zastávajú názor, že ich majetkové práva k zostávajúcim akciám boli porušené a konanie žalovanej strany je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto nepožíva právnu ochranu. Naliehavý právny záujem odôvodnili žalobcovia svojim vlastníctvom k zostávajúcim akciám a súčasne predmetom súdnych sporov o nahradenie prejavu vôle súdnym rozhodnutím voči majoritnému akcionárovi. Podľa žalobcov rozhodnutie v tomto spore má podstatný význam pre vznik ich nároku na náhradu škody voči členom predstavenstva alebo dozornej rady.

3. Žalovaný v reakcii na žalobu uviedol, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem a svoju legitimitáciu v spore. Žalovaný poprel, že by žalobcovia boli akcionármi zanikajúcej OTP Banka Slovensko, a.s. a zároveň uviedol, že spoločnosť KBC Bank NV bola jediným akcionárom zanikajúcej spoločnosti už v čase uzatvorenia a nadobudnutia účinnosti zmluvy o zlúčení. K prechodu všetkých akcií OTP Banka Slovensko, a.s. na spoločnosť KBC Bank NV došlo ku dňu 9.6.2021, a preto žalobcovia od uvedeného dňa nie sú akcionármi spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. a nemôžu vykonávať práva s tým spojené. Akékoľvek minulé spory bývalých akcionárov a zlučovanej spoločnosti nie je v zmysle § 218h ods. 1 Obchodného zákonníka dôvodom na neplatnosť zlúčenia spoločností. Zmluva o zlúčení bola uzatvorená dňa 31.8.2021 vo forme notárskej zápisnice, a teda verejnej listiny, pričom žalobcovia nepreukázali, že by zmluva obsahovala nepravdivé údaje alebo neobsahovala náležitosti vyžadované podľa § 218a ods. 1 Obchodného zákonníka. Žiadne vady zmluvy o zlúčení neboli definované ani počas posudzovania procesu a podmienok zlúčenia zo strany Národnej banky Slovenska v spolupráci s Európskou centrálnou bankou. Nemohlo dôjsť k scudzeniu akcií OTP Banka Slovensko, a.s. vo vlastníctve žalobcov, nakoľko títo v danej dobe akcie spoločnosti nevlastnili, zmluva o zlúčení spoločností nie je scudzovacím úkonom a zároveň zlučujúce sa spoločnosti nie sú vlastníckymi akcií, ku ktorých scudzeniu malo dôjsť. Žalovaný tiež namietol vadu žaloby a to v časti žalovania určenia právnej skutočnosti podľa § 137 d/ C.s.p., nakoľko možnosť žalovať neplatnosť zmluvy o zlúčení nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Taktiež žalobcovia v žalobe výslovne deklarovali, že k nimi uvádzaným porušeniam práv už údajne došlo, a preto nie je možné domáhať sa ochrany práv žalobou o určenie v zmysle § 137 písm. c) C. s. p..

4. Žalobcovia vo svojich vyjadreniach ďalej uviedli, že oprávnenie domáhať sa určenia neplatnosti o zmluvy o zlúčení vyplýva z Obchodného zákonníka a nie je podmienené tzv. preventívnym charakterom. Jedná sa o žalobu podľa § 137 písm. c) C. s. p., pričom súčasne je možné na danú žalobu aplikovať aj § 137 písm. d) C. s. p., keďže z ustanovenia § 218h ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 118i ods. 15 ZCP ako z osobitných predpisov vyplýva právo domáhať sa neplatnosti zmluvy o zlúčení. Podľa žalobcov je zmluva o zlúčení postihnutá absolútnou neplatnosťou, ktorej sa môže domáhať každý a na ktorú vo veci konajúci súd prihliada z úradnej povinnosti. Právna skutočnosť, z ktorej vyplýva oprávnenie žalobcov na podanie žaloby, vyplýva priamo z ustanovenia § 118i ods. 15 ZCP, v zmysle ktorého je právny úkon, nerešpektujúci a porušujúci zákaz scudzenia akcií, neplatný. Žaloba je dôvodná i v prípade, ak by právna skutočnosť, ktorej určenia sa žalobcovia v tomto súdnom konaní domáhajú, z osobitného predpisu nevyplývala (čo žalobcovia popierajú), a to z dôvodu demonštratívneho výpočtu žalobných nárokov, uvedených v ustanovení § 137 C. s. p., ako aj s poukazom na základné princípy C. s. p. Žalobcovia majú za to, že pre prípustnosť podanej žaloby podľa § 137 písm. d) C. s. p. je rozhodujúce, respektíve postačujúce, ak z osobitného zákona vyplýva určitá právna skutočnosť, a nie právo podať žalobu na súd, pričom podľa žalobcov táto právna skutočnosť vyplýva z § 118i ods. 15 ZCP v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia odkázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2017, sp. zn. II ÚS 796/2016-65 a na potrebu meritórneho prejednania sporu v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.04.2021, sp. zn. 9Cdo/7/2021. Žalobcovia zároveň

navrhli prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/79/2021.

5. Žalovaný vo svojich vyjadreniach poukázal na ust. § 137 C. s. p. a dôvodovú správu k nemu, podľa ktorej sa nemožno domáhať neplatnosti akejkoľvek zmluvy len preto, že sa niekto o nej domnieva, že je v rozpore so zákonom (napr. § 118i ods. 15 ZCP, resp. § 39 Občianskeho zákonníka). Možnosť uplatniť neplatnosť právnej skutočnosti na súde je prípustná len ak (osobitný) zákon pripúšťa a výslovne uvádza právo podať žalobu o určenie právnej skutočnosti, pričom ak toto osobitný zákon nepripúšťa, každý má možnosť uplatniť iné žaloby, a to uvedené v § 137 a) až c) C. s. p. alebo iné druhy žalôb, to však žalobcovia nevykonali. K nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2017, sp. zn. II ÚS 796/2016-65 a k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.4.2021, sp. zn. 9Cdo/7/2021 žalovaný uviedol, že tieto nie sú aplikovateľné na tento spor.

6. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovia sa domáhajú určenia neplatnosti zmluvy o zlúčení uzatvorenej medzi OTP Banka Slovensko, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a Československá obchodná banka, a.s. ako právnym nástupcom, a teda sa domáhajú určenia právnej skutočnosti žalobou podľa § 137 písm. d) C.s.p. Tento záver sa vzťahuje aj pre eventuálny petit, ktorý je len inak naformulovaný, ale vo svojej podstate ide tiež o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p. Na tomto základe súd prvej inštancie prijal záver, že žaloba žalobcov o určenie neplatnosti zmluvy o zlúčení, resp. o určenie, že táto zmluva nie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej došlo k zlúčeniu vyššie spomenutých spoločností, nie je žalobou podľa § 137 písm. c) C.s.p., keďže sa ňou žalobcovia nedomáhajú určenia, či v danej veci právo je alebo nie je, ako to v prípade žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p. vyžaduje zákon, a preto neposudzoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov. Poukázal na to, že z celej argumentácie žalobcov v žalobe vyplýva, že sa domáhajú výlučne určenia neplatnosti právneho úkonu, eventuálne určenia právnej skutočnosti, a nie určenia existencie alebo neexistencie práva. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu oprávnenie žalobcov domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o zlúčení (resp. domáhať sa určenia, že zmluva o zlúčení nie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej došlo k platnému zlúčeniu spoločností), a to ani z § 118i ods. 15 ZCP v spojení s § 39 OZ a tiež v nadväznosti na základné princípy C.s.p., na ktoré žalobcovia v žalobnej argumentácii odkazujú. Súd po ustálení záveru o procesnej neprípustnosti podanej žaloby sa ďalej už nezaoberal otázkou, či majú žalobcovia na určenie neplatnosti zmluvy o zlúčení spoločností naliehavý právny záujem, ktorý sa skúma v prípade určovacej žaloby podanej podľa § 137 písm. c) C.s.p.

7. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcov je procesne neprípustná, na základe čoho žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, t.j. aj v navrhovanom eventuálnom petite, a súčasne zamietol návrh žalobcov na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 C.s.p. z dôvodu, že vedenie konania na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 23Cb/79/2021 a rozhodnutie v danom konaní nemá a nebude mať žiadny vplyv na procesnú prípustnosť alebo neprípustnosť žaloby podanej na Okresnom súde Bratislava I. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Proti všetkým výrokom rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. h) a b) C.s.p. a navrhli odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie, príp. zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaného na zaplatenie trov prvostupňového a odvolacieho konania, prípadne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku II. a III., a vo výroku I. zmeniť tak, že konanie preruší až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/79/2021. Žalobcovia majú za to, že súd prvej inštancie v rozpore so zákonom, právnou teóriou a judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalobu žalobcov posúdil ako žalobu podanú podľa ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p. a nie ako žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. Z argumentácie žalobcov v žalobe je zrejmé, že sa domáhali ochrany svojich porušených práv, a to podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. a v čl. IV podanej žaloby preukázali naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvy o zlúčení. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nepostupoval podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p., naliehavý právny záujem žalobcom neskúmal a žalobu preto po vecnej stránke neprejednal. Žalobcovia poukázali na komentár k § 218h Obchodného zákonníka ako aj aktuálnu judikatúru NS SR, závery ktorej súd prvej inštancie nezohľadnil - uznesenie NS SR zo dňa

24.06.2021, sp. zn. 1VObd/1/2021, bod 35. odôvodnenia, z ktorého jednoznačne vyplýva, že právny názor žalobcov o podaní žaloby podľa § 137 písm. c) C.s.p. je správny. Žalobcovia majú za to, že súd prvej inštalácie bol povinný skúmať žalobcami preukázaný naliehavý právny záujem a nie skutočnosť, či oprávnenie podať žalobu vyplýva z osobitného predpisu. Žalobcovia neakceptujú neprímerane zužujúci výklad súdu ohľadne ust. § 137 písm. d) C.s.p. z dôvodu, že § 118i ods. 15 ZCP ďalej neustanovuje spôsob určenia, resp. domáhania sa tejto neplatnosti. Poukazujú na samotný účel ustanovenia § 118i ods. 15 ZCP a ochranu minoritných akcionárov, pretože toto ustanovenie má prevenčný charakter a zakazuje majoritnému akcionárovi, ktorý si uplatnil právo výkupu, nakladať s akciami a to minimálne až do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým došlo k uplatneniu práva výkupu. Žalobcovia sa v súvislosti s výkladom sporného ustanovenia odvolávajú na princípy, na ktorých spočíva C.s.p., najmä čl. 2 ods. 1 C.s.p. ako aj uznesenie NS SR zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 1VObd/1/2021. Taktiež poukazujú na skutočnosť, že aj v prípade prijatia záveru, že žaloba bola podaná podľa § 137 písm. d) C.s.p., je ich žaloba prípustná, pretože osobitným predpisom je § 118i ods. 15 ZCP v spojení s § 39 OZ. Podľa názoru žalobcov správny výklad je taký, že formulácia „vyplýva z osobitného predpisu“ sa vzťahuje k „určeniu právnej skutočnosti“ a nie k slovnému spojeniu „žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo“.

9. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. žalobcovia uvádzajú, že formalistickým zamietnutím žaloby pre jej údajnú neprípustnosť došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, pretože súd žalobu čo do obsahu meritórne neprejednal, nezaoberal sa naliehavým právnym záujmom žalobcov na určenie neplatnosti žalobou napadnutej zmluvy o zlúčení a neposkytol tak ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcov. Došlo tak k porušeniu základných princípov zakotvených v čl. 1 - 3 C.s.p., ako aj k porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktoré garantuje čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Nesprávnosť výroku III. o priznaní náhrady trov konania žalovanému žalobcovia odôvodňujú nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej.

10. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný, ktorý sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhuje, aby ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil. Nesúhlas žalobcov s rozhodnutím súdu nie je možné považovať za dôvod pre nesprávny procesný postup súdu alebo porušenie procesných práv žalobcov. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobcovia sa v danej veci nedomáhali ochrany ich údajne porušených práv, ale určenia neplatnosti zmluvy o zlúčení, ako jednoznačne vyplýva zo žaloby a ich ďalších vyjadrení v tejto veci, preto nie je zrejmé, akým právam žalobcov mal súd poskytnúť ochranu, a teda ani akým spôsobom im mala byť táto ochrana odopretá. K uzneseniu NS SR zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 1VObd/1/2021 žalovaný uviedol, že ho žalobcovia nesprávne interpretujú a účelom uznesenia bolo posúdenie úplne inej právnej veci a právnej otázky, ktorá so súdnym konaním v tejto veci nesúvisí a nie je naň všeobecne aplikovateľná. K namietanému nesprávne procesnému postupu žalovaný uviedol, že zákon o cenných papieroch v ustanoveniach § 118i ods. 15 a 16 výslovne uvádza niektoré prostriedky ochrany práv menšinových akcionárov a žalobcovia sú si toho vedomí, keďže sami napríklad žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia voči žalovanému podali. Nie je teda pravda, ak žalobcovia tvrdia, že im v procese uplatnenia práva výkupu akcií žalobcov ako menšinových akcionárov neprináleží žiaden prostriedok ochrany, tento dokonca aj využili; avšak z osobitného predpisu nevyplýva právo žalobcom domáhať sa určenia právnej skutočnosti, resp. neplatnosti zmluvy o zlúčení. Žalovaný rovnako nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že z ustanovenia § 118i ods. 15 ZCP vyplýva možnosť podať žalobu podľa § 137 písm. d) C.s.p., pretože takáto možnosť v tomto ustanovení jednoznačne uvedená nie je a nemožno ju docieľiť účelovým výkladom tohto ustanovenia, ktorý prezentujú žalobcovia. Rovnako považuje za nepravdivé tvrdenie žalobcov o tom, že samotná existencia súdneho konania o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. spôsobuje neplatnosť zmluvy o zlúčení. Keďže žalovaný žiadne práva k akciám žalobcov rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. nenadobudol, ale nadobudla ich spoločnosť KBC Bank NV, tak ani prípadnou neplatnosťou toho rozhodnutia valného zhromaždenia nemôžu žiadne práva žalovaného zaniknúť. Žalovaný rovnako ako žalobcovia, považuje výpočet žalôb uvedený v ustanovení § 137 C.s.p. za demonštratívny, avšak podľa žalovaného to neznamená, že žalobcovia môžu v každej veci podať ľubovoľnú žalobu a že pre určité druhy žalôb vymenovaných v tomto ustanovení § 137 C.s.p. nie sú ustanovené žiadne podmienky. Záverom žalovaný poukázal aj na nesprávnosť argumentácie žalobcov, podľa ktorej by oprávnenie na podanie žaloby malo vyplývať zo skutočnosti, že C.s.p. bol účinný skôr ako ustanovenie § 118i ods. 15 ZCP. Keďže zákonodarca v čase prijímania aktuálneho znenia § 118i ods. 15 ZCP poznal znenie C.s.p., tak pokiaľ by mal úmysel umožniť podávanie takých žalôb, ako v tejto

veci podali žalobcovia, tak by v tomto ustanovení zákona o Cenných papieroch uviedol, že je možné podať takúto žalobu ako osobitný druh žaloby s osobitným petitom nad rámec žalôb vymenovaných v § 137 C.s.p. alebo ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p. Znenie § 118i ods. 15 ZCP však jzjavne žiadne takéto oprávnenie neobsahuje.

11. Žalobcovia následne v odvolacej replike uviedli, že zotrávajú na všetkých skutkových a právnych tvrdeniach prezentovaných v rámci prvoinštančného konania ako aj v odvolaní. Podľa žalobcov si žalovaný svojvoľne vykladá závery prijaté v uznesení NS SR zo dňa 24.06.2021, sp. zn.1VObdo/1/2021, a opätovne naň poukázali. Majú za to, že formalistické zamietnutie žaloby pre jej údajnú neprípustnosť je postupom priečiacim sa zásade zákazu odňatia spravodlivosti, pričom zároveň je takýto postup v rozpore s platnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít, keďže súd sa nezaoberal obsahom žaloby a neposkytol tak právnu ochranu ohrozeným a porušeným právam a právom chránených záujmov žalobcov, čo žalobcovia už jednoznačným spôsobom preukázali.

12. Žalovaný v odvolacej duplike odkázal na svoje doterajšie písomné a ústne podania a vyjadrenia v konaní. Žalobcovia, podľa žalovaného, vo svojom vyjadrení neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podanie odvolania alebo preukazovali, že dané konanie alebo rozsudok by trpeli akoukoľvek vadou. Tvrdenia žalobcov o potrebe aplikovania neprimerane rozširujúceho výkladu § 137 písm. d) C.s.p. na ustanovenie § 118i ods. 15 ZCP považuje za účelové.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods.1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 6.5.2025. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcov, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti výroku II. a III. napadnutého rozsudku nie je možné vyhovieť.

14. K odvolaniu žalobcov proti výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol, odvolací súd vychádzal zo znenia § 357 písm. n) C.s.p., v zmysle ktorého možno podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania. V danom prípade však súd prvej inštancie podanému návrhu nevyhovet, čím je vylúčená možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Odvolací súd preto odvolanie žalobcov 1/ a 2/ v tejto časti odmietol podľa § 386 písm. c) C.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

15. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Podľa § 137 C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutých výrokov rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcov 1/ a 2/ dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutých výrokov rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

19. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľov dodáva:

20 V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal žalobným nárokom žalobcov 1/ a 2/, ktorí sa domáhajú vyslovenia (určenia) neplatnosti zmluvy o zlúčení spoločností uzatvorená medzi OTP Banka Slovensko, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a Československá obchodná banka, a.s. ako právnym nástupcom alebo eventuálne, že uvedená zmluva o zlúčení nie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej by došlo k platnému zlúčeniu spoločností v zmysle § 137 písm. c), eventuálne podľa písm. d) C.s.p. Súd prvej inštancie považoval za sporné, či je žaloba žalobcov v zmysle § 137 C.s.p. prípustná. Vyriešenie tejto otázky považoval v spore za prvoradé, pretože v prípade neprípustnosti žaloby žalobcov je nadbytočné sa zaoberať splnením hmotnoprávných predpokladov pre určenie zmluvy o zlúčení spoločnosti za neplatnú. V prípade žaloby podanej podľa § 137 písm. c) C.s.p. obligatórnou podmienkou prípustnosti žaloby na určenie, či tu právo je alebo nie je, je naliehavý právny záujem žalobcov. V prípade žaloby uplatnenej podľa písm. d) prípustnosť žaloby na určenie právnej skutočnosti musí vyplývať z osobitného predpisu (najmä z hmotného práva), inak je žaloba neprípustná.

21. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že prejednávajúcu vec je potrebné posudzovať tak, že ide o žalobu podľa § 137 písm. d) C.s.p., teda žalobu na určenie právnej skutočnosti. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§2 ods.1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Z opísaných dôvodov pripúšťa nová právna úprava Civilného sporového poriadku žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. V niektorých prípadoch hmotné právo (osobitný predpis) pripúšťa žaloby na určenie právnej skutočnosti, ktorou je neplatnosť (prípadne neúčinnosť) právneho úkonu alebo neplatnosť konania, ktoré je „podobné“ právnemu úkonu (dražba, rozhodnutie valného zhromaždenia) (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 539-557 s.).

22. K námietke žalobcov 1/ a 2/, ktorí považujú za relevantný osobitný predpis § 118i ods. 15 ZCP v spojení s § 39 OZ., odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie /bod 23. odôvodnenia rozhodnutia/ konštatuje, že § 118i ods. 15 ZCP nepripúšťa možnosť podať žalobu o neplatnosť zmluvy o zlúčení spoločností. Rovnako ani ust. § 39 OZ o absolútnej neplatnosti nie je možné pokladať za osobitný právny predpis, na základe ktorého by bolo možné podať žalobu o určenie neplatnosti právnej skutočnosti. Znenie § 118i ods. 15 ZCP umožňuje každému akcionárovi podať návrh na súd na určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia, a to z dôvodu rozporu s právnym predpisom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo s dobrými mravmi. Žalobcovia sa nemôžu úspešne domáhať určenia neplatnosti uvedenej zmluvy v zmysle ust. § 137 písm. d) C.s.p., pretože nemajú právny základ v hmotnom práve na vyslovenie neplatnosti predmetnej zmluvy. Odvolací súd tu zdôrazňuje, že žaloba v prejednávanej veci nie je procesne prípustná, nakoľko sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zlúčení, teda domáhali sa určenia právnej skutočnosti, avšak takéto určenie nevyplýva z osobitného právneho predpisu. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že v danom prípade nejde o žalobu podľa § 137 písm. c) C.s.p., teda určenie či tu je právo alebo nie je. Nie je teda potrebné skúmať požiadavku naliehavého právneho záujmu. Tak ako uviedol aj súd prvej inštancie z celej argumentácie žalobcov v žalobe vyplýva, že sa domáhajú výlučne určenia neplatnosti právneho úkonu, eventuálne určenia právnej skutočnosti, a nie určenia existencie alebo neexistencie práva. Tiež z vyjadrenia žalobcov je zrejmé, že sa domáhali ochrany proti zásahu do svojich práv podaním inej žaloby o určenie neplatnosti rozhodnutia valného zhromaždenia zanikajúcej spoločnosti (spojenej so žalobou o vykonanie zmeny majiteľa zaknihovaných cenných papierov) na Okresnom súde Bratislava V, sp. zn. 23Cb/79/2021. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil odvoláciu námietku žalobcov ako nedôvodnú.

23. K aktuálnej judikatúre NS SR na ktorú odkazujú žalobcovia v odvolaní a to uznesenie NS SR zo dňa 24.6.2021, sp.zn. 1VOBdo/1/2021, odvolací súd zdôrazňuje že uvedené rozhodnutie nie je aplikovateľné na prejednávajúcu vec. V preskúmvanej veci išlo o konanie o dosiahnutie zhody medzi zápisom v Obchodnom registri a skutočným stavom obchodnej spoločnosti vedenej pred Okresným súdom Nitra, pričom podstatným bolo zodpovedať otázku, či je súd v konaniach vo veciach obchodného registra oprávnený prejudiciálne posudzovať platnosť listín predložených k návrhu na zápis údajov do

OR. Je nepochybné, že v rozhodnutí Najvyšší súd SR riešil úplne inú právnu vec a právnu otázku, ktorá s prejednávanou vecou nesúvisí.

24. Námiety žalobcov 1/ a 2/ o tom, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z neprávneho posúdenia veci, a že rozsudkom bolo porušené ich právo na spravodlivý proces formalistickým zamietnutím žaloby pre jej neprípustnosť, považuje odvolací súd za nedôvodné. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a zahŕňa okrem iného právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. O porušenie práva na spravodlivý proces pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Odvolací súd takéto pochybenie zo strany súdu prvej inštancie nezistil. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že ak zamietla súd určovaciu žalobu buď z procesných dôvodov je vylúčené, aby súčasne žalobu preskúmal z vecnej stránky.

25. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011).

26. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcami uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny v napadnutých výrokoch II. a III. podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).